

Veronika MEZEROVÁ, *Žena a ženská kultura v morálním týdeníku Theresie und Eleonore*, České Budějovice 2012, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, diplomová práce, 111 s.

Posudek oponenta diplomové práce

Předložená diplomová práce Veroniky Mezerové navazuje na její bakalářskou práci a výrazným způsobem rozpracovává téma o myšlení doby osvícenství v českých a rakouských zemích. Za hlavní cíl své práce si autorka vytkla představit a z různých úhlů pohledu prozkoumat obsahovou náplň morálního týdeníku *Theresie und Eleonore*, který vydával v letech 1767, 1773 a 1784 osvícenský intelektuál, reformátor a úředník Josef Sonnenfels. Jednotlivá vydání zmiňovaného periodika autorka studovala v Österreichische Nationalbibliothek ve Vídni, Knihovně kláštera premonstrátů na Strahově v Praze a frýdlantské hradní knihovně.

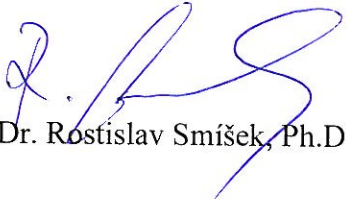
Zpracování badatelsky závažného tématu se autorka ujala s nemalou heuristickou pílí, jež jí umožnila v prvních dvou kompilačně pojatých kapitolách vyzdvihnout silné i slabé stránky dosavadní domácí a především zahraniční literatury o evropských morálních týdenících. Stranou pozornosti neponechala ani vývoj tohoto literárního žánru v jednotlivých evropských zemích a jeho význam v očích soudobého člověka. V dalším tematickém bloku se věnovala z hlediska formy a výtvarného zpracování jednotlivým knižním vydáním Sonnenfelsovy *Theresie und Eleonore* a pokusila se je srovnat s knižní podobou dalších německých morálních týdeníků. Ve zbývajících pěti obsáhlých kapitolách se Veronika Mezerová zaměřila na konstrukci obrazu osvícenské ženy na stránkách zmiňovaného literárního pramene, na to, jakým způsobem Josef Sonnenfels vykreslil postavu ideální osvícenské ženy. Autorka se však nespokojila s pouhým nastíněním obrazu ideální ženy. Vytvořený konstrukt se snažila zasadit do kontextu dobové diskurzivní praxe.

Dílčí výhrady směřují k jazykové a stylistické stránce pojednání. To se vyznačuje syntaktickými a několika hrubými gramatickými chybami (s. 27, 36, 93, 101), překlepy a stylistickými neobratnostmi (především ve druhé části diplomové práce), které naprosto zbytečně kazí velmi příznivý dojem. Mnohem větší pozornost by si však zasloužila rovněž grafická podoba předložené diplomové práce. Dost dobře nedokážu pochopit, proč téměř každá druhá věta či souvětí začínají vždy na novém řádku. Na čtenáře to působí spíše chaotickým dojmem a do jisté míry to narušuje plynulost výkladu. Stejným způsobem (a opět naprosto zbytečně) narušuje plynulost výkladu jednostránková kapitola 1.4 *Práce s textem*.

V tomto případě jde o nastínění edičních zásad pro citování dochovaných pramenů v diplomové práci. Zde by bylo mnohem vhodnější umístit zmiňovaný text do poznámky pod čarou.

Uvedené připomínky slouží především jako možné podněty pro autorku předloženého pojednání. Diplomová práce Veroniky Mezerové ukazuje jednu z možných cest, jak proniknout do myšlenkového světa itelektuála druhé poloviny 18. století. Současně naznačuje jeden z mnoha směrů, jímž by se v budoucnu mohl ubírat výzkum genderových aspektů zmiňovaného období. Předložené pojednání je rovněž výsledkem samostatného badatelského úsilí, obrovské péle a především neobyčejného zápalu pro dané téma. Proto diplomovou práci Veroniky Mezerové doporučuji k obhajobě, kvůli formálním prohřeškům ji však navrhuji klasifikovat stupněm **velmi dobře**.

Borovany 22. 8. 2012

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.